ge muhk juhtuks külge lóma, siis ei olle koggoniste aega wita, waid tulleb köhhe, seddamóda kuida hobbone surem ehk wähhäm on, üks hea nóa ötsatáis peneks tõugatud Krüünspánni wõtta; üht munna róbbo sélle peále lüa; möllemid hästi kokko-ja seggamiste öeruda; üks korter leiget wet peále wallada, ja sedda hobbose kurku ajada, agga mitte ninna söörmist, mis kahjulik on. Kui ellajas sedda sissesanud, siis istub innimene selga; söidab tedda ilmaajamata sojaks, ja panneb tedda kahhest tünnist willüsse seisma, ilma, et temmale middagi ette ánnaks. Ons ta nenda kaks tundi seisnud, siis tulleb temmale head, selget ja külma wet júa anda; pärrast heinu, rohtu ehk käeru ettepánna, ja tedda siis hopis Jummala holeks jätta: siis saab hobbone ilma mu grstimise nõuta terweks; egga olle tarwis muhku ei leigata, ei põlletada, egga muud tehha. Sellesámma grstimise wisiga olleme ommal elloajal mitto sadda hobbust muhho tõbbest peástnud, ja neid terweks aitnud. Peaks siis sellepärrast iggal hobbose perremehhel

tõugatud Krüünspánni majas ollema. Ömmetige tulleb sedda üttelda, et kui muhk jo kolm páwa külles seisnud, et siis se rohhi ennam nqljaltki tahha aidata.

3. Kuida sedda kahju keelda, mis hüllo koera purremisest tulleb.

Iggaüks sedda teab, et se üks hirmus luggu, kui innimesel se önnetus juhtub, et tedda hüllust koerast, ehk muust hüllust ellajast ámmustakse, sest et sélle järrel weejállestus tulleb, ja innimene waewaliselt surreb. On nüüd neil páwil mitto ja mitto innimest, kedda hüllud koerad ehk hundid ollid purrenud, sélle wisiga weejállestuse önnetuse eest warjatud, et hawu, mis koer teinud, köhhe solaga öeruti, künni werd hakkasid jooksma. Kui werri seisma jái, pesti hawa köwwa soolwe ehk lehheliſega, ja pandi peneks tõugatud sola hawa sisse ja temma peále: mis igga hömmiko peált árrawõetakse, et järrele wadata, kas koort ehk kárna hawa peále olleks teinud. Kui sedda wimast nähha, siis peab sedda köhhe solaga peált árraöeruma; sellepärrast, et haaw ilma koreta uut nahka aega móda peä-